

מקישים:
כוכבית [*]
סולמית [#] -
[40186296] -
סולמית [#]

להאזנה לשיעור
בקול הלשון

073-295-1245 ישראל
USA 605-313-6660

בלבביפדיה עבודת השם - תמצית השיעור - בקע 29:29

בקיעת אור האחד לעת"ל בתוך כל פרטי הבריאה באופן של קבע

פירוד, אלא כעין מה שקרני החמה אינם מאוחדים כמו החמה עצמה, וכעין מה שהמנורה היא מקשה אחת ויוצאים ממנה שבעה קנים, כך האור שיתגלה לעת"ל הוא יאיר את החושך, ויגלה את כל הפרטים מתוך האחדות עצמה, כלומר יתגלה אור האחדות בעצמו, והוא יגלה כיצד בכל פרט מתגלה אור האחדות בתוכו לפי אותו פרט בדיקא.

ולפי"ז אַז יִבְקַע פְּשַׁח אֲוֶרָה כְּלוּמַר שְׁמִתוֹךְ שִׁיאִיר כ"כ אור האחדות יתגלה ויובן ויושכל למפרע איך כל פרט שהיה בכל ימות עולם

וכל הנהגת קוב"ה הכל היה התגלות מאור האחדות הגמור. ולפי"ז יובן מש"כ פִּימֵי צֵאֲתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז' טו'), שמחד יהיה בקיעה כמו שהיה ביצ"מ, אך זה רק כימי ולא ממש כך, כי לעתיד יתגלה הבקיעה בשורש שהוא באור ולא במים, וכן שביצ"מ הים נבקע רק ליב' גזרים, אך לעתיד האור יבקע לפרטי פרטים שהיו בכל ימות עולם.

והאור הזה שיבקע הוא יהיה בבחינת קבוע בקע-קבע, בשונה מזמן הגלות שאור שברא הקב"ה ביום ראשון גנזו לצדיקים לעת"ל. וביום רביעי נאמר אֶת הַמָּאֹר הַגָּדֹל לְמִשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמִשְׁלַת הַלַּיְלָה, וכן גֹּלֵל אֹר מְפִי חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מְפִי אֹר, א"כ האור אינו באופן של קבע - עוה"ז שדומה ללילה. אלא לעת"ל האור יהיה מציאות של קבע ולא יהיה גֹּלֵל אֹר מְפִי חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מְפִי אֹר, ויתר ע"כ האור שגנזו לצדיקים לעת"ל, אז לעת"ל הגניזה הזאת תתגלה ולכן אַז יִבְקַע פְּשַׁח אֲוֶרָה במציאות של קבע. ולא יהיה בקיעה במדרגת עץ הדעת טו"ר, וכן לא יהיה בקיעה במדרגה של מים שנבקע רק ליב' גזרים. אלא הכל יהיה במדרגה של אור שעליו נאמר וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. ולא יהיה את הַיִּבְדָּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֶשֶׁךְ ששורשו מכח הבקיעה בין היום ללילה, אלא הבקיעה תהיה בתוך האור עצמו.

בעשרה מאמרות נברא העולם, והראשון שבהם המפורש בקרא זה וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, אך חל עליו בקיעה לאחמ"כ וַיִּבְדָּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֶשֶׁךְ, אך לעת"ל נאמר פִּיּוֹם הָהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אז מתגלה האחד של המאמר הראשון שזה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, אבל לא יהיה את הַיִּבְדָּל בֵּין הָאֹר לְחֹשֶׁךְ אלא יהיה את ההבדל בתוך האור עצמו, שיתגלה בתוך כל הפרטי פרטים, וכיון שלא יהיה עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר, אלא רק אור, לא יהיה שחר שהוא שורש השחר, אלא אַז יִבְקַע פְּשַׁח אֲוֶרָה, יהיה בקיעה לשחר, ויהיה עולם שכולו מלא בהארתו יתברך שמו. וכל עסקנו לא יהיה אלא בגילוי הקב"ה הנקרא אור, ואַז יִבְקַע פְּשַׁח אֲוֶרָה.

[עבור המערכת נושאי השיעור: בקע יעקב עקב קבע מים עץ עצים אור שחר שחר אחד עקד קרבן ים חמה מנורה (עקידת יצחק, קריעת ים סוף)]

שורש המילה בקע הוא מהפסוק שנאמר בעקידה וַיִּבְקַע עֲצֵי עֵלְהָ (בראשית כב' ג'), שאברהם אבינו הביא עצים להדלקת המזבח, וביקע אותם שיהיה קל לנשאם, ושיהיה קל להדליקם. ובעומק, ענין קרבן עולה הוא לכפר על הרהורים שעולים בלב, ומתקנים אותם ע"י שמעלים את הקרבן והעצים ללעילא לחי החיים. שורש העצים הוא בעץ הדעת טוב ורע, לכן כאשר אברהם בא לקחת עצים הוא בא לבקוע - להבדיל בין הטוב לרע שבעצים.

ידוע שענין עקידת יצחק היתה לעקוד אותו עם אברהם, לעוקדם ולחברם יחד, ובעומק הכח שמחברם הוא יעקב שהוא הממצע ביניהם, וא"כ כח העקידה הוא מכוחו של יעקב, ויבקע אותיות ויעקב. והענין ששורש חיבורם רמוז דוקא בעצים הוא כי יעקב בא לבקע בשורש בין הטוב [יצחק] לרע [ישמעאל] שיצא מאברהם, ובתולדה לבקוע בינו לבין עשיו, ומכח כך נעשה ביניהם החיבור - העקידה.

ובעומק יותר יעקב אבינו בא לבקע בתוך כח הקדושה, שהרי יעקב היתה מיטתו שלימה וא"כ לא שייך בו בקיעה בין טו"ר, אלא הוא בקע בתוך הטוב עצמו שיצאו ממנו יב' שבטים שכולם בקדושה. [יבקע, יבקע]. וזה עומק משארז"ל באברהם, שבזכות ויבקע, זכה שיבקע הים ביצ"מ, כלומר שע"י שביקע הוא עורר את כחו של יעקב שהוא מחד לעקוד ולחבר, ומאידך לבקע בתוך הקדושה יב' שבטים, מכח כך נבקע הים ליב' גזרים. וכשם שבדרך לעקידה נדמה לו השטן כנהר עד שהגיע לבאו מים עד נפש, ובקע את הנהר והגיע לעקידה, כך הים מונע מזרעו לצאת ממצרים והים נבקע מכח שמתגלה כחו של יעקב מלמפרע מעקידת יצחק שהוא כח הביקוע. [ולא רק מכאן ולהבא שנשאר רשימו מקריעת הים שמכח כך נבקע לאחמ"כ לר' פנחס בן יאיר].

נתבאר א"כ שיש ב' מדרגות של בקע, הא' זה בעצים שזה בין טוב לרע, והב' זה במים שזה בין טוב לטוב. בעומק יותר יש כח בקיעה שורשי יותר, והוא, שידוע ששורש המים הוא האור, [וכדברי הרמב"ן שיאור מלשון יהי אור, ונהר מלשון נהורא] ולכן המים הם צלולים כאור, ולפי"ז שורש הבקע שבמים הוא באור, ולעת"ל נאמר אַז יִבְקַע פְּשַׁח אֲוֶרָה (ישעיה נח' ח'), יבקע אותיות יעקב, כלומר שכח הבקיעה השלם שיתגלה הוא שהאור בוקע את החושך.

הבקיעה שלה העצים היא בקיעה תמידית, אך הבקיעה של הים היא לזמן כמפורש בקרא וַיִּשָּׁב הַיָּם לְפָנֹת בְּקָר לְאִתְּנֹו (שמות יד' כז). כלומר שאי"ז דבר מובדל בעצם, אלא מתגלה הבדלה שיש בה אחדות, ולכן הוא אח"כ חוזר לאחדות הראשונה [כדרך יסוד המים]. וזה כי שורש הבקיעה היא באור, ופשוט שבאור עצמו לא שייך פירוד כלל, וכל הפירוד הוא מכח החושך, לכן הבקיעה שתתגלה לעת"ל אינו בקיעה של